

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

gaudebit. Vos aut̄ mœrore afficiemini, sed mœror vester vertetur
 in gaudiū. Mulier cū parit, dolorē habet, q̄a venit hora eius. Cū
 aut̄ pepererit pueg, iā nō meminit anxietat̄: p̄pterea q̄d gaudeat
 hoiem esse natū in mūdo. Et vos igī nūc q̄dem mœrorē habetis.
 sed iterum videbo vos, & gaudebit cor v̄m, & gaudiū v̄m nemo
 tollit a vobis. Et in illo die me non interrogabitis quicq̄. Amen
 amē dico vobis, quæcunq̄ petieritis patrē sub nomie meo, dabit
 vobis. Hacten⁹ nō petistis quicq̄ sub noie meo. Petite, & accipie-
 tis: vt gaudiū v̄m sit p̄fectū. Hæc p̄ puerbia locut⁹ sū vobis. Ve-
 niet tēpus, cū iā nō p̄ puerbia loquat vobis, sed palā de p̄re meo
 annūciabo vobis, In illo die sub noie meo petetis. Et nō dico vo-
 bis, q̄d ego rogatur⁹ sim patrē p̄ vobis. Ipse em̄ p̄r amat vos, q̄a
 vos me amastis, & credidistis, q̄d a deo exiuerim. Exiui a p̄re, &
 veni in mūdū: iterū relinq̄ mūdū, & vado ad patrē. Dicūt ei disci-
 puli eius: Ecce nūc aperte loqueris, nec puerbiū vllū dicis. Nunc
 scimus, q̄d scis om̄ia, nec op⁹ ē tibi, vt q̄s te interroget. Per hoc
 credim⁹, q̄d a deo existi. Respōdit eis Ies⁹: Nūc creditis. Ecce in-
 stat tps, & iam venit, vt dispergamini vnusquisq̄ in sua, meq̄ solū
 relinquatis. & tñ nō sum solus, q̄a p̄r mecū est. Hæc locutus sum
 vobis, vt in me pacē habeatis. In mūdo afflictionē habetis, sed bo-
 no animo sitis, ego vici mundū.

¶ CAPVT. XVII.

Aec locut⁹ est Ies⁹, & sublat̄is oculis in cœlū, dixit: Pa-
 ter, venit hora, glorifica filiū tuū, vt & fili⁹ tuus glori-
 ficet te. Sicut dedisti ei potestatē ois carnis, vt quotq̄
 dedisti ei, det eis vitā æternā. Hæc est aut̄ vita æterna. vt cognos-

cant te solum, deū verū, & quē misisti Iesum, Christū. Ego te glorificauī sup̄ terrā, opus cōsummaui, quod dedisti mihi vt facerē. Et nūc glorifica me tu pater apud te metipsū gloria, quā habui, priusquā hic mūd⁹ esset apud te. Manifestaui nomē tuū hoibus, quos dedisti mihi de mundo. Tui erāt, & mihi eos dedisti, & sermo nē tuū seruauerūt. Nunc cognouerūt, quod omnia quæcunq; dedisti mihi, abs te sunt. Quia verba quæ dedisti mihi, dedi eis: & ipsi acceperūt, & cognouerūt vere, quod a te exiui: & crediderunt, quod tu me misisti. Ego pro eis rogo. Non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedisti mihi: quia tui sunt. Et mea omnia tua sunt, & tua mea sūt, & glorificat⁹ sū in eis. Et iā nō sū in mūdo, & hi in mūdo sūt, & ego ad te venio. Pater sancte, serua eos p̄ nomē tuū, quos dedisti mihi: vt sint vnū, sicut & nos. Cū essem cū eis in mundo, ego seruabam eos nomine tuo. Quos dedisti mihi, ego custodiui, & nemo ex eis perijt nisi filius ille p̄ditus, vt scriptura cōplereē. Nūc autē ad te venio, & hęc loquor in mundo, vt habeant gaudiū meū impletū in semetipsis. Ego tradidi eis sermonē tuū, & mundus eos odio habuit: quia nō sunt de mundo, sicut & ego nō sū de mūdo. Non rogo vt tollas eos e mundo, sed vt serues eos a malo. De mundo non sunt, sicut & ego nō sum de mundo. Sanctifica eos per veritatē tuā. Sermo tuus veritas est. Sicut tu me misisti in mūdū, ita & ego misi eos in mūdū, & p̄ eis ego sanctifico me ipsū, vt sint & ipsi sanctificati p̄ veritatē. Nō p̄ eis autē rogo tm̄, sed & pro ijs, qui credituri sunt per sermonē eorū in me: vt oēs vnū sint, sicut tu pater in me & ego in te, vt & ipsi in nobis vnū sint, vt credat mūd⁹

dus quod tu me miseris, & ego gloriā quā dedisti mihi, dedi eis: ut sint vnū, sicut & nos vnū sumus, ego in eis, & tu in me. ut sint cōsummati in vnū, & ut cognoscat mundus, quod tu me misisti, & dilexisti eos, sicut & me dilexisti. Pater, quos dedisti mihi, volo: ut vbi sum ego, & illi sint mecum: ut videāt gloriā meā, quā dedisti mihi, quia dilexisti me ante conditū mūdū. Pater iuste, & mūdus te nō cognouit: ego autē te cognoui, & hi cognouerunt, quod tu me miseris. Et notū feci eis nomē tuū, & notū faciā, ut dilectio qua dilexisti me, in ipsis sit, & ego in ipsis.

¶ CA. XVIII.

h Aec cum dixisset Iesus, egressus est cū discipulis suis trans torrentē cedron, vbi erat hortus, in quē introiuit ipse & discipuli eius. Nouerat autē & Iudas, qui prodebat eū, locū: quia frequenter Iesus conuenerat illuc cū discipulis suis. Iudas ergo cū accepisset cohortē, & a pontificibus ac pharisaeis ministros, venit illuc cū laternis ac facibus & armis. Iesus itaque sciens oīa quae ventura erant super se, processit ac dixit eis: Quae queritis? Responderūt ei: Iesum Nazarenū. Dicit eis Iesus: Ego sum. Stabat autē & Iudas, qui prodebat eū, cū ipsis. Ut ergo dixit eis, ego sum, abierūt retrorsū & ceciderūt in terrā. Iterū ergo interrogauit eos: Quae queritis? Illi autē dixerunt: Iesum Nazarenū. Respondit Iesus: dixi vobis, quod ego sim: Si ergo me queritis, sinite hos abire. Ut cōplere sermo quē dixerat: Ex ijs quos dedisti mihi, nō perdidit quenquā. Simō ergo Petrus cū haberet gladiū, eduxit eū, & percussit pontificis seruū, & abscidit auriculā eius dextram. Erat autē nomē seruo Malchus. Dicit ergo Iesus Petro: Immitte